

חדשות ישע

סדרת פגישות עדכון עם רבנים אישי ציבור ותושבי המאחזים

חברי מועצת יש״ע ״ראמנה״ עורכים בימים אלו סדרת פגישות עדכון ותיאום עם רבנים, אישי ציבור ותושבי המאחזים אותם מבקשת הממשלה לעקור.

היישובים הראשונים המיועדים לעקירה הם ארבעה מאחזים שהוקמו על אדמות מדינה בשיתוף הגורמים הממשלתיים, והמכונים על־ידי שר הביטחון ״מאחזים בחיכוך גבוה״. הטענה כלפי אותם יישובים אינה הסטטוס החוקי-משפטי של המקום, אלא תירוף חדש להכרשת שרץ העקירות: התיישבויות מהם יוצאת לכאורה פעילות אלימה כלפי כוחות הביטחון וכלפי פלשתנים, זאת על סמך עדויות חלקיות ובעייתיות של פלשתנים ופעילי שמאל קיצוני. שר הביטחון עמיר פרץ מבקש להחוק יישובים ולהרוס בתי יהודים, כ״עונש״ על ״עבירה״ שאין לה כל הוכחות או ראיות, ושאיש לא הועמר עליה לדין או נעצר בגינה.

טענות על פגיעה בפלשתנים, ברכוש פלשתיני או בכוחות הביטחון הגן חמורות מספיק כדי להקדיש להם חקירה רצינית ומעקב לגילוי המערערים בכך. טפילת אשמה על ציבור גדול ונקי של חלוצי־התיישבות ללא בדיקת העובדות, והכוונה להטיל עונש קולקטיבי חסר תקדים של הרוס יישובים עקב כך, הם מעשים מקוממים ומחפירים.

24 יישובים נוספים נמצאים 'על הכוונת' של הממשלה בקבוצת האיום הראשונה. גם בהם המעמד החוקי של ההתיישבות, אינו הסיבה לכוונת ההרוס והגירוש, אלא העובדה שהוקמו בחמש השנים האחרונות לאחר עליית שרון לשלטון במרץ 2001. עקב ההתחייבות המדינית של ממשלת שרון לאמריקנים עם קבלת מפת הדרכים בממשלה, עלול חיז' לעלות הכורת על מאחזים אסטרטגיים, יישובים בתחילת הדרך ושכונות מבוססות עם בתי קבע ומוסדות תורה וחינוך.

בתחילת השבוע נחתך רב"ט גלעד שליט ונהרגו סגן חנן ברק וסמ"ר פבל סלוצקר כשהם רק בני 20. זעקה נמלטת מלב: לא קיבלנו דבר בתמורה! הגירוש לא היה אלא הרפתקה מיותרת ומסוכנת! תוכנית ה"התנתקות" הפכה את החיים בדרום הארץ לבלתי נסבלים.וכמו בכל עשות טרגית, את תוצאותיה משלמים מי שלא פשעו לאיש: ילדי שדרות, עקורי גוש קטיף וצפון השומרון, ההורים של פבל, חנן וגלעד.

העיתונים מלאים בדיווחים על התקרית המחרידה בכרם שלום. כל שניה מתועדת בכתב, כל סנטימטר מודגם בתרשים. ערומות של מילים נורות מפיהם של הכתבים והפרשנים. רק מילה אחת אינה מוזכרת: ההתנתקות. זר מהמאדים שהיה שומע את הדיווחים וקורא את הכרשנויות לא היה מעלה על דעתו שמתרחק קילומטרים ספורים ממקום התקרית התרחשה דרמה עצומת מימדים רק לפני פחות משנה.

מסתני ומבצעי ההתנתקות שטחי יהודה ושומרון.

חיים, בן 51 הוא אב לחמישה וסב לשלושה. תושב מחנה פליטים במדינת ישראל, חוטבל. לפני כמעט שנה נכנסו לסלון ביתו חיילים ודרשו ממנו בשם מדינת ישראל לעזוב.

מאז הוא לא חזר הביתה. עשרת אלפים אנשים לא חזרו הביתה, ומאז הם נודדים, תלשים ונבוכים, רגלם עוד לא מצאה מנוח ונפשם לא מצאה מרפא. ובתוך ים הקשיים, הזעם והתסכול, הזיכרונות והקאלות הרבות – לא מפסיקים לתהות: מה מדינת ישראל "הרוויחה" מהגירוש שלנו? האם הרה הבנים והקהילות אכן תרמו לביטחון המדינה? רעבים לתשובה, הם ימשיכו לשאול: למה?

והנה התמאס משתלט על הרצועה. שדרות הופכת לאזור מופצץ ומאויים. מהבית של חיים יורים טילים על ילדי הגנב והשכל שואל מה עשיתם?! למה הירעותם?

מבס של תנוצר

אל מול דיוני ההלכה ומחלוקות הרבנים בהלכות ציבור, **עומד הנוצר הכתום וסימני שאלה וקריאה משמשים בו בערובניה**. לעיתים קרובות הוא נדרש להכריע לבדו בשאלות שגם גדולי ישראל מתחבטים בהן שוב ושוב. **מדור זה מיועד לבני הנוצר ובו יושמע קולם ועמדתם בסוגיות שעומדות בפניהם אל מול המציאות המורכבת שבה אנו חיים.**

שאלת השבוע: האם שלחו המבוגרים את בני הנוצר למאבק בעוד הם נשארו בבית? האם זהו תפקידם של בני הנוצר – קטר הרכבת

אריה קלמן | כיתה י"ב | ישיבת דרכי נועם | מתגורר בפתח תקווה

הנוצר – קטר הרכבת

והרי כמה עובדות היסטוריות:
1789 – אלפי צעירים משולהבים מסתערים על הבסטיליה, ומביאים את שלטון האצילים לסיומו. בני הנוצר מביאים לעולם, לראשונה, את המושג "רצון העם" או "שלטון עממי", תחת צבעי הטריקולור המהפכניים.

1906 – לפני מאה שנה, עולה לארץ ישראל מרוסיה בחור בן 20 העונה לשם דוד גרין, ויחד עם קבוצה מחבריו החלו את מאבקיה הראשון למען "עבודה עברית". יעברו כמה שנים עד שאותו

הכוחות הבלתי נדלים, הרצון והשאיפה לשנות – אלו תכונותיו של הנוצר, זהו מחויבותו – לעמוד איתן על עקרונותיו ולהשאר להורים. את הפרקטיקה יש להעביר להורים.
2006 – עשרות אלפי בני נוער אידיאליסטים ואמוניים, חדורים בהמון כוח ורצון לשנות ותחת הצבע הכתום הם נמסים לעורר את רוחו של העם.

תהילה לוונטל | בת 17 | אולפנת רעיה בית אל | הר נוף ירושלים

רכבת ללא פסים

לצערנו, עברנו בתקופה האחרונה שני אירועי עקירה וחורבן: הראשון בגוש קטיף וצפון השומרון והשני בעמנה. בשניהם הפסדנו במבחן התוצאה. עם זאת, מבלי להתייחס לתוצאות המאבקים, היו ביניהם שני הבדלים מהותיים:

הבדל ראשון היה בסגנון המאבק שהיה שונה מאוד וההבדל השני אחוז ומספר המבוגרים שלקחו חלק במאבק. מי שעניין בראשו מבין שיש קשר בין שני המקרים שכן, בסופו של דבר, מי שמכתיב את סגנון המאבק הם אלו שנכנסים בשטח. כלומר, כאשר המבוגרים מפקירים את הזירה לידי הנוצר, וההחלטות מתקבלות בהתאם. אומנם למבוגרים קשה יותר להתחייב למאבק ארוך והמחיר שהם משלמים יקר יותר בשל האחריות שרובצת על

תהילה לוונטל

"הבחירה שלך" לאחר שקראתם את שתי הדעות, ספרו לנו מה דעתכם? עם מי אתם מסכימים? מי ביטא את עמדתכם בצורה הטובה ביותר? **להצבעה שלכם sms ל-5454** (עלות משלוח 50 אג') **בשל תקלה טכנית, לא נתקבלו תוצאות הבחירה של שבוע שעבר. עמכם הסליחה.**

בעד אריה: **דעה אריה** → ← בעד תהילה: **דעה תהילה**

בגיליון הבא בעז"ה תעלה לדיון השאלה: **הנוצר הכתום היה ובע"ה ימשיך להיות כוח מרכזי במאבק על ארץ ישראל. האם נכון יהיה לצרף נציגות של הנוצר לשאת בעול האחריות של מקבלי ההחלטות או שאולי על הנוצר להתמקד בעשייה משתווה מנהיגות מבוגרת בעלת ניסיון וראיית עולם רחבה?**
את דעתכם ניתן לשלוח לאימייל: ml@myesha.org.il. אורך המאמר עד 350 מילים. נא לציין שם, גיל ומקום מגורים.

מבס כבירור תורני חידומוכי

נשח השבוע: המתיישבים

מאז ומתמיד ההתיישבות ביש"ע נבעה מהאידיאל של יישוב הארץ והפרחת השממה כחלק מתהליך הגאולה של שיבת עם ישראל לארצו. לנגד עיניהם של ראשוני המתיישבים עמדה קריאתו של הרב צבי יהודה זצ"ל על חובתנו לפעול עם א.ל. אל לנו לחכות לזמן שהקב"ה יפעל את פעולתו אלא חובה עלינו להיות שותפים ולממש בגופינו את האידיאל האלוכי כחלוצים לפני המחנה. **תמיד ראינו עצמנו כשלוחים של עם ישראל להתיישב בחלקי המולדת. עיתים דחפנו את העולה, עיתים משכנו אותה, אך תמיד שמרנו על קשר עין;** ישראל הנאחזת בקרקע, בונה בו בית ונוטעת בו עץ.

לא עלינו להר על מנת "לבנות גדרות צאן למקננו וערים לטיפינו". אנתנו נחלצנו חושים לפני בני ישראל... עד אשר אם הביאנום אל מקומנו".

אך ההתיישבות איננה נשארת רק אידיאל שממיי רוחני, **כשם שיש תורת חיים כך יש התיישבות חיים**, ישנה אמרה הטוענת ש"אין כסף בלי אידיאל אך גם אין אידיאל בלי כסף". זכינו שההתיישבות ביש"ח התברכה באידיאל גדול אך גם באיכות חיים פיזית, רוחנית, קהילתית ותרבותית המהוות מופת לחברה הישראלית כולה. ואשר בכוחה ומכוחה משפיעה ומעניקה לכל רובדי החיים במדינה.

אך אל יקל בעינינו. תקופות קשות ומסוכנות עברו על ההתיישבות. גבורת המתיישבים בשמירת שיגרת החיים, והחלטה לא לניטוימית. **תפקידו של צה"ל** – מלחמת מצווה להורשת הארץ והענקת ביטחון לתושביה. חובתנו להתגייס לצבא. אל לה לממשלת ישראל למנוע בצא"ל ובתפקידו ולהשתמש בצבא לנירוש יהודים חלילה. **חובתנו להיאבק** במטרה לבטל, לצמצם, לעכב ולשבש את תוכנית הגירוש. **היעד** – שחיקת התמיכה הפוליטית והציבורית בתוכנית הגירוש. **בעת מאבק בשטח** (במאחים או יישובים) יתנהל מאבק נחוש ותקיף להיאחז בגופנו באדמתנו תוך הימנעות מאלמות חלילה. **חובתנו לפעול** לשינוי ארוך-טווח של התודעה בחברה הישראלית לתמיכה בשלמות הארץ ובצבינוה היהודי. ●

חדשות ישע

ילדות נשכחת

הזלזול בעקורי גוש קטיף נמשך: ילד בן 6 נפצע קשה כתוצאה משורה של מפגעים בטיחותיים באתר הקראווילות בעין צורים

ולמשרדי הממשלה, הטיפול מתעכב והליקויים לא נפתרים. בשבוע האחרון נפצע ילד בן שש כאשר נפל מגבעת הפסולת ובטנו נתקעה בכיוון אופניו. הוא נזקק לניתוח לאיחוי הבטן הקרועה והוא עדיין מאושפז בבית החולים. ילדים הרבים המתגוררים במקום – הקראווילות בעין צורים – חשוכים ומתנחלים למרחב ושנכלאו בכלובי כ־120 משפחות מעקורי גוש קטיף לאחר שותפים ולממש בגופינו את האידיאל האלוכי כחלוצים לפני המחנה. **תמיד ראינו עצמנו כשלוחים של עם ישראל להתיישב בחלקי המולדת. עיתים דחפנו את העולה, עיתים משכנו אותה, אך תמיד שמרנו על קשר עין;** ישראל הנאחזת בקרקע, בונה בו בית ונוטעת בו עץ.

ישאל הנאחזת בקרקע, בונה בו בית ונוטעת בו עץ.

מה באתר? בתוך יער טבעי, הצופה לוף עוצר נשימה של עמק האלה, נמצאת חווה המוכרת בתוכה מגוון אטרקציות מתחומים רבים.

עוד במקום ברביקיו משפחות, פינות יצירה, פינות פיקניק מוצלות, בישול כפיר, אפיית פינות של סאז', הדרכה וספורים, מזנון מהיר ועוד...

שעות פתיחה בשעות היום: א'-ה' 9:30 – שבתיים לפני החשיכה ו' 9:30 – שבתיים לפני כניסת שבת

בסעות היליה ברסעדה בשיר כשר למתדירן פתוח בימים ג' הו' ומוצ"ש

איך מגיעים בגוש עצינן על יד אלוץ שבות, כביש 60 מירושלים אורך כביש 367 מבית שמש והדום (צומת מסמיה קסטינה)

לכרטיסים: הרשמה לפעילויות קיץ וקורס טיפוס **בעיצומה** **ניתן לערוך אירועים ומסיבות פרטיות**

050-2041201, 02-5709768 **פקס' 02-5790811** www.deer-land.com